

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmanstorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatae Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

In Festo Natæ Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51763)

SEPTEMBER.
IN FESTO NATIVITATIS
B. V. MARIE.
CONCIO PRIMA.

Textus. *Quæ est ista, quæ progreditur quasi aurora. Cantic. 6.*

Thema. Quam salutaris sit mundo Nativitas B. V. demonstratur.

Exordium.

Uroram emblematis loco instar Virginis formosissimæ depingo, quæ odoriferos flores, salutiferas herbas, candidas rotis uniones, aërem recreantem medullas, lucem exhilarantem præcordia, aliasque delicias, liberalissimâ manu in mundum spargit, epigraphen subscribo: *Adfert quæque prospera mundo.* Quæ pulchrior, formosior unquam Virgo nata est mundo, præ MARIA, quam cælestes genii natam in hunc mundum, auroram inticulant, auroræ comparant: *Quæ est ista, quæ progreditur quasi aurora?* utique ad captum nostrum: sicuti aurora *adfert quæque prospera mundo*, sic Maria in mundum nata, ut grata aurora, omnia prospera, salutifera, conducibilia, delectabilia orbi attulit. Aurora noctem & tenebras fugat, lucem, ac diem invehit; sic Maria natiuitate suâ, noctem, & tenebras disgratiæ abstulit, lucem, & diem divinæ gratiæ introduxit. Audiatur S. Petrus Damianus Serm. in Assumpt. V. *Hæc est aurora, quam sequitur, imò de qua nascitur Sol Justitiæ; nam sicut aurora terminum noctis, diei principium adesse testatur, sic & Virgo noctem expulit sempiternam, & de die diem, de terrâ suæ virginitatis exortum, terræ infudit.* Et iterum: *Natâ Virgine surrexit aurora; quia Maria,*

SS. Patres.

Damianus.

veri prœvia luminis, natiuitate suâ mane clarissimum illumina-
 uit. Quando nata es ô Virgo beata, perorat Rupertus Abbas in
 cap. 6. Cantic. Tunc vera nobis aurora surrexit, quia sicut auro. ^{Rupertus.}
 ra est finis praterita noctis, & initium diei sequentis, sic natiui-
 tas tua finis dolorum, & consolationis fuit initium. B. V. Maria
 aurora fuit, inquit Hugo de S. Victore Serm. 34. in principio:
 Quia & precedentis temporis, quod quasi nox erat, finis exstitit, ^{Hugo à}
 & vera lucis gratia, solisque Iustitia, qui ex ipsa progenitus est, ^{S. Victore.}
 prœventrix, & antelucanum sidus fuit. Sicut aurora valdè ru-
 tilans in mundo progressa es, ô Maria, scribit S. Bernardus in
 deprec. ad B. V. quando veri solis splendorem tanta sanctitatis ^{S. Bernardus}
 iabare præcurristi, ut verè diem salutis dixerim, diem probatio-
 nis, diem, quem fecit Dominus, quem tue charitati initiari di-
 gnum fuit. Felix aurora, felicitis diei exstitisti nuncia, talis dies,
 talem auroram diei decuit, & rectè quidem aurora implesti offi-
 cium, ipse enim Sol Iustitia de te processurus, ortum suum quâ-
 dam matutinâ irradiatione præueniens, in te lucis sua radios
 copiosè transfudit, quibus potestates tenebrarum, quas Eua pro-
 duxerat, in fugam convertisti, atque ita desideratum cunctis
 gentibus solem mundo inuexisti. Aurora est B. V. Maria, scribit
 S. Bonav. in spec. lect. 11. qua inter noctem & solem, inter ho- ^{S. Bonavent.}
 minem & Deum, inter hominem iniustum, & Deum iustum, est
 optima mediatrix, optima ira Dei refrigeratrix. Hæc aurora Ma- ^{S. Damascen.}
 ria nata diuturnum illud bellum, quod nobis cum creatore erat,
 sublatum est, per hanc nobis cum eo reconciliatio sancita, pax-
 que, & gratia donata est. Inquit S. Damascenus orat. 2. de dor- ^{nis.}
 mit. V. Concludit S. Mater Ecclesia: Natiuitas tua Dei geni-
 trix Virgo, gaudium annunciauit universo mundo, ex te enim Eccl. sicut
 ortus est Sol Iustitia Christus Deus noster, qui solvens maledictio-
 nem, dedit benedictionem. Imploratâ S. Spiritûs gratiâ Con-
 ceptus audiamus.

CONCEPTUS I.

Confirmatio.

Auroram videmus quasi fecundam matrem solem & lucem, ut infantem in sinu blandè deferre, ut amorosam genitricem brachiis constringere, & inseparabiliter cum sole & luce permanere: Maria aurora est; *Natâ Mariâ Virgine surrexit aurora veri prævia luminis*, inquit Damianus. Sol & lux est Deus: *Sol Justitia Christus Deus noster; Ego sum lux mundi*. Joan. 8. De Maria inquit S. Bonaventura in spec. *Tecum Dominus, sicut sol in aurora*: Auroram Mariam, cum sole & luce, Dei inquam Filio, conjunctam videmus, Maria fecunda mater, solem & lucem, Jesum, in sinum suum reclinat, vel uberibus fovet, vel brachiis stringit, & tenet; recenter natum Jesum inveniunt pastores in sinu Maria vagientem, Reges, in sinu Mariæ sedentem, in Ægyptum fugientem Jesum, Maria in sinu deportat, in templum Maria Jesum, in sinu & brachiis defert, mortuum Jesum, in sinum suum Maria includit; rectè ergò aurora, quasi *aurea*, à Sole Deo, aurea, à luce, ac lumine divinarum gratiarum. Semper cum sole aurora, semper cum luce, ac lumine. Quis nunc causam dicet, Solem Justitiæ Deum, lumen gratiarum Jesum, cur Maria semper secum retineat, vel in sinum reclinet, vel uberibus foveat, vel brachiis stringat, ac teneat? Dicit S. Bonaventura in spec. *Tecum Dominus sicut sol & aurora*: Sol in aurora est quidem ignis, at ignis non urens, sed illuminans, & refrigerans, ignis non exsiccans, sed recreans & humectans, ignis non nocens, sed fovens, ignis omni creaturæ blandus, gratus, acceptus, & proficiuus: progreditur ergò Maria ut aurora, ut aurora solem & ignem, Deum, Christum Jesum in sinum suum reclinat, inter ubera fovet, brachiis deportat: ut nempe Deus, nobis sol in aurora sit & maneat; semper suavis, mitis, & blandus, recreet omnes, nullum exurat, fovet omnes, noceat ulli. Optimè Albertus Magnus in Bibliâ Mariânâ lib. Genes. N. 12. *Ipsa post DEUM principium omnis gratiæ in nobis.*

CON.

CONCEPTUS II.

S. Isidorus in lib. Ethimologiarum, Auroram derivat, ab aurâ suaviter rorante: ut aurora, idem sonet, quod *aura rorans*: aurâ roranti inscribit Academicus; *refrigerat, & erigit lassos*: flores, inquam, & herbas ab ardore solis lassas & exsuccas; aurora progrediens refrigerat, ac erigit: Sic Maria in nativitate suâ humano generi, ab ardore iræ Dei exhausto, lassio, atque prostrato, fuit aurora, aura rorans, ardorem iræ Dei temperavit, roris gratiarum guttulis resperfit, refrigeravit, erexit. Ita ad Virginem natam suspirat S. Germanus: *Sola ô Domina mea, sola, quæ sola mihi ex Deo solatium, sola astus in me existentis, divinus ros; & exsiccati nostri cordis divinitus irrorans aspersio*. Experiencia discimus, aurorâ progrediente, & aurâ rorante, cœlum mel, & dulcissimum liquorem stillare: In antiquo etiam Testamento legimus, quod manè ros ceciderit, quem ocus manna suavissimum secutum est: ita Exodi 16. *Manè quoque ros jacuit super circuitum castrorum, cumque operuisset superficiem terræ, apparuit in solitudine minutum &c. quibus ait Moyses: Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum &c. appellavitque nomen ejus Man, quod erat quasi semen coriandri album, gustusque ejus quasi simile cum melle*. Hoc Man figura est gratiæ Dei, quæ gratia, postquam Maria, hæc aurora, aura rorans, super terram progressa est, suavis, & dulcis animarum cibus, ab omni cupiente gustatur, & sumitur. Ita S. Paulus ad Titum cap. 3. *Apparuit gratia & benignitas, Salvatoris nostri Dei*. Et David Psalmo 33. hortatur: *Gustate & videte, quàm suavis sit Dominus*. Optimè Hugo à S. Victore Serm. 34. *Maria aurora, veræ roris gratiæ, prænuncia fuit*.

CONCEPTUS III.

Doctissimus Calamato in Sabbatho post Dominicam I. Quadragesimæ, docet: Auroram, idem sonare, quam *auream horam*. Maria, in terram nata est, ut progrediens aurora, generi humano certè

certè fuit *aurea hora*; aurea hora, quia Virgine nata, maledictio in hominem lata, benedictione compensata est, sol gratiæ divinæ illuxit nobis, non sævientem, sed miserentem patrem, Deum experimur; in figuris veritas depicta patet: Genes. 32. Cum Jacob totâ nocte luctabatur cœlestis genius, manè factò, aurora progrediente, à luctu cessat, amicitiam cum Jacob iniit, gratiam ei exhibet copiosam: *Ecce vir luctabatur cum eo usque mane &c. dimitte me, jam enim ascendit aurora &c. benedixit ei in eodem loco.* Vir luctator Deus erat, Jacob à Deo graviter læsus, & vulneratus, humanum genus figuravit, quod aliquot millibus annorum durissimè habitum est, ac severissimis divinæ justitiæ fulminibus castigatum luxit, ab hac luctâ, & severissimâ justitiâ cessavit Deus, cum homine amicitiam iniit, gratias & benedictiones hucusque ei exhibet copiosissimas, quæris quando? dum manè factum esset, dum aurora Maria progressa, & nata fuisset in terram, Maria, aurora, facta est nobis *aurea hora* divinarum gratiarum, & benedictionum. Sic docente S. Matre Ecclesia: *Nativitas tua Dei genetrix, gaudium annunciauit universo mundo, ex te enim ortus est Sol Justitia Christus Deus noster, qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.* Subscribit S. Joannes Damascenus orat. 2. de dorm. Virg. *Diuturnum illud bellum, quod nobis cum creatore erat, sublatum, & extinctum est, per hanc nobis cum eo reconciliatio sancita, paxque & gratia donata est.* Testante Apostolo ad Ephes. cap. 1. *Benedixit nos, in omni benedictione spirituali in cœlestibus.*

CONCEPTUS IV.

Quæcunque parte se vertant filii Israël, non nisi interitum & ruinam suam conspiciunt, à facie præbet se mare rubrum, quod si ingrediantur, submergentur, à dorso, insequitur armatus Rex Pharaon, qui consistentes ad unum omnes trucidabit ac interficiet; ad latera se præbent vastissima deserta Arabiæ, in quæ si fugerint, fame & siti mortificati interibunt; afflictissimo, undique miseris circum-

circumdato populo, tandem desuper venit auxilium & solatium, gratia, & misericordia; mare se dividit, iter pandet, per quod sicco vestigio transeuntes salvati, hostem in mediis fluctibus submersum intuentur. Sienti, & esurienti populo in deserto, ecce durissimum saxum profundit limpidam, cœlum depluit panem, & escam dulcissimam: quæris denuò, quando populus Israëlitis favoribus desuper donatur, & gratiis ditatur? dicit tempus liber Exodus cap. 14. *Famque advenerat vigilia matutina, & ecce respiciens Dominus super castra Ægyptiorum per columnam ignis, & nubis, interfecit exercitum eorum, & subvertit rotas curruum eorum.* Mane auroræ, erat illud tempus aureum, quo tantæ gratiæ Judæis à cœlo datæ sunt. Per hoc mane, & tempus auroræ, quid aliud, quam natam Virginem intelligam, Maria, aurora, *aurea hora* generi humano exstitit, dum hæc nata, Deus clementissimis oculis, in gravissimis animæ & corporis periculis constitutos respicit, ac brevi filium suum unigenitum transmittit in terram, qui tyrannidem Dæmonis abstulit, morte suâ incolumes, per mare rubrum miseriarum & periculorum nos traduxit; manna dulcissimum corporis sui cibum viatoribus in deserto hujus mundi, dedit, & instituit, quo confortati, planè in patriam cœlestera perveniamus, ad hoc mane, & auroram respexit David, dum canit Ps. 89. *Repleti sumus mane misericordiâ tuâ;* verissimè Rupertus Abbas lib. 6. in Cantic. *Quando nata es ô Virgo beata, tunc vera nobis aurora surrexit, aurora, aurea hora, præ-nuncia diei sempiterni, quia sicut aurora quotidiana finis præterita noctis, & initium diei sequentis, sic nativitas tua ex semine Abrahæ clara ex stirpe David, finis dolorum, & initium consolationis fuit, finis justitiæ, & lætitiæ nobis exstitit principium.*

CONCEPTUS V.

Sunt, qui auroram, ab ore aureo derivant, ut idem sonet aurora, quasi *aurea ora*, os aureum, expertissimum Advocatum, Intercessorem, ac Patronum nominamus. Et quis magis perorat pro nobis, intercedit, ac patrociniatur, quam Maria, exindè

Pars II.

(Ff)

aureum

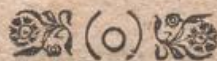
aureum hoc os Spiritus S. vittam coccineam intitulat: *Sicut vit-
ta coccinea, labia tua.* Cantic. 4. Theodoretus legit, *sicut fu-
niculus coccineus*: cur Maria vitta, aut funiculus coccineus dicitur?
Explico me facto Numerorum cap. 2. Rahab meretrix, ab
excidio, & interitu salvatur, medio funiculo coccineo, quem de
fenestra pendulum exposuit; funiculo coccineo ergò comparatur
labia Mariæ, ad indicandum: per Auroram, per *aurea ora*,
intercedentis, patrocinantis Virginis, innumeros peccatores ab
interitu & ruina tam temporali, quam sempiternâ, tueri, præser-
vari. Audire libeat Bernardinum de Busto in Mariali part. 12.
Serm. 2. de coronâ B. Virginis: *O Christiane bona nova tibi an-
nuncio, sicut Maria apud Deum omnibus Sanctis est potentior, ita
apud Deum pro nobis diligentius intercedit, & ferventius. Ideo
que, ô peccator! ne te desperationis barathro immergi sinas, sed
confidenter ad hanc potentissimam clementissimamque Advocatam
recurre: ipsa tibi succurret sine dubio, quia potest &c.*

Epilogus.

Pierius lib. 55. recenset, Indiæ habitatores auroram sic ve-
nerasse: Auream patenam repletam oleo limpidissimo, orienti
auroræ exponebant, hoc cultu omne bonum ab aurorâ sibi pro-
mittentes. Aurum, charitatis est symbolum, oleum verò devo-
tionis, ac religiosi cultûs, cor tuum Christiane aurea fiat patena,
aurea, inquam, omnimodè Mariam amans; sic aureum amorousum
cor tuum, reple oleo devotionis, & singularis cultûs erga Virgi-
nem, & omne bonum ab hac aurorâ tibi spondeo: bonum, ut
mediante hac aurora, te Sol Deus illuminet, non urat. Bonum,
ut te Deus rore gratiarum refrigeret, consoletur; bonum, ut me-
diante aurora, Maria, eveniat tibi aurea hora, mortis felicitis.

Bonum tandem, ut Maria aurora sit tibi ad tremendum tri-
bunal aurea ora, quibus iudicem placet, æter-
nam felicitatem procuret.

Amen.

IN FESTO

INFESTO NATIVITATIS
B. V. MARIÆ.

CONCIO SECUNDA.

De quâ natus est JESUS, qui vocatur Christus. Textus.
Matth. cap. 1.

Per Virginem Mariam venit, quòd Dei Fi-^{Thema.}
 lius erga homines sit suavissimus.

Monoceros, è Solini, Æliani, & S. Isidori testimonio, ^{Exordium.}
 cum sit animal ferocissimum, nullo humano labore
 aut industriâ capi potest, proindè hâc arte venato-
 res eum deludunt: Virginem ei vicinam statuunt,
 vestibus & odoramentis mirè ornatam, hanc conspicatus mono-
 ceros oculis ita capitur, ut depositâ feritate, velut agnus man-
 suetus ad Virginis sinum properet, ibique ludens, ac benevolus
 sese Virgini pro libitu tractandum exhibeat; Academicus epigra-
 phen subscribit: *Virgineo mansuescit in sinu.* Ferocis monoceros
 Deus in prisca lege intitulatur: *Cujus fortitudo similis rhinocero-*
tis. Num. 24. Ferociam testatur Noëticum diluvium, quo hau-
 stus est orbis. Sodomæum incendium, quo exusta Pentanopolis,
 Ægyptus, primogenitorum funeribus referta, Pharaonis ingens
 exercitus, mari sepultus; funesta Sennacheribi castra, ducentis
 penè millibus unâ nocte deletis. Hem! quàm terribilis fuit hic ^{Patres.}
 monoceros, quàm immensas strages ferociens edidit! Jam in sinu
 Mariæ Virginis hic monoceros mansuetissimus decumbit, & dor-
 mit. Cantic. 4. *Dilectus quasi filius unicornium.* Desuper S.
 Thomas à Villanova Conc. 4. in Natali Domini: *Quid Filio DEI*
similium, quàm filius unicornium? captus est & ipse amore Virgi-
nis,

(F f) 2

us,

nis, & majestatis oblitus, carnis vinculis irretitur. Confor-
miter Rupertus apud Cornelium à Lap. in Num. 23. Fortis-
simus Spirituum Deus, velut unicornis, id est, potentia singularis,
Deus incomprehensibilis, & invicta virtutis, virginei tractus
odore uteri, illique inclusus est, ut ex eo tantum comprehendi
potuit, & occidi. Sol Justitia Christus Deus noster in veteri Te-
stamento erat ut Leo rugiens, Deus ultionum, peccatores terrivi-
liter puniens, ut patet exemplis in sacris literis, sed ferventissi-
mo amoris calore, in uterum Virginis intrans, factus est totus vir-
nignus, suavis, & humanus. S. Antoninus 4. part. titulo 17.
& 21. §. 4. & iterum Serm. 2. de coronat. Mariæ: Omnes indul-
gentias factas in veteri Testamento, non ambigo Deum fecisse, nisi
solum propter benedicta Virginis reverentiam, & amorem, qui-
buis eam Deus perhonorandam in cunctis suis operibus, ab eter-
no præordinavit; fasciculus myrrha fuit DEUS in veteri lege,
quia terribilis, sed inter Mariæ ubera factus est suavis & mitis.
Inquit Richardus à S. Laurentio lib. 4. de laudibus B. V. Coroni-
dem imponit S. Bonaventura in spec. cap. 13. Christus per man-
suetissimam matrem mansuescit, & placatur, ne se de peccatore
per mortem æternam ulciscatur. Undè S. Ephrem, Serm. 27.
Mariam propitiatorium totius mundi intitulat, ut quæ DEUM
toti mundo propitium reddidit, & placatum, suavem, mitem, &
misericordem. Imploratâ S. Spiritûs gratiâ Conceptibus verita-
tem eruemus.

CONCEPTUS I.

Confirmatio. Certum est infantes ex utero matris fortem inclinationem
 quandam ad matris mores adferre; eruditè Cassiodorus Variar.
 23. Iterum causa semper in semine sunt, fructus editus prædit
 auctores; ut radicis ingenium, edito agnosci solet fructu, & la-
 tex saporem servat scaturiginis, ut horrida spina infamat quali-
 tatem telluris, sic filii & parentum degeneres mores, aut lauden-
 das

das sapiunt virtutes. Relucent parentum mores in filiis, & uti solis egressus, solaris horologii, indicat umbra, ita parentum virtutes & vitia proles indicat. Perorat Naxera Comment. in Judic. cap. 17. §. 7. Lex dicit: Filii matrificant; & Guericus Abbas habet: Non degenerat à matre filius. Thomas à Villan. docet Serm. 3. de Nativ. B. V. Filii imitantur parentes, & parentes transfundunt in filios passiones animorum, mores, ingenia, & virtutes. Maria nunc Mater Christi fuit misericordissima, benignissima; audiamus Patres: *Quis misericordie tue, o benedicta! longitudinem, & latitudinem, sublimitatem, & profundum queat investigare, nam longitudo ejus usque in diem novissimum invocantibus eam subvenit universis, latitudo ejus replet orbem terrarum, ut tuâ quoque misericordiâ plena sit omnis terra, sic & sublimitas ejus civitatis superna invenit restaurationem, & profundum ejus, sedentibus in tenebris, & in umbrâ mortis obtinet redemptionem. Per te enim cælum repletum, infernus evacuatus est, instaurata ruina cælestis Jerusalem, expectantibus miseris vita perdita data est; sic potentissima, & piissima charitas, & affectu compatiendi, & subveniendi abundas effectû, est locuples in utroque. Scribit S. Bernardus Serm. 4. de assumpt. B. V. Adeo pietate replentur ubera tua, ut alicujus notitia miseria tacta, lac fundant misericordia, nec possis miserias scire, & non subvenire.* inquit Richardus à S. Victore cap. 23. in Cantica. A tam misericorde, piissimâ, & benignissimâ in omnes matre Maria, utpote Filius, Christus JESUS, misericordiam, pietatem, & benignitatem in mortales imbibit, ut de eo verba Jobi vera sint cap. 31. *Ab infantia crevis mecum miseratio, & de ventre matris meae egressa est mecum.* Optimè ad propositum nostrum S. Bernardus Serm. 1. de nuptiis in Cana Galil. *Quid de fonte pietatis procederet, nisi pietas, quid mirum, si pietatem exhibent viscera pietatis? nonne qui pomum in manu tenuerit, dimidiâ die, reliqua diei parte pomi servabit odorem, quantum igitur viscera illa virtus pietatis effecit, in quibus no-*

ven mensibus requievit. Hinc motus Petrus Cellensis lib. de panibus; misericordiam & pietatem Christi erga genus humanum vocat: *collactaneam misericordiam*, ideo collactaneam: nimirum sicut infantes cum lacte, lactatricum suarum mores imbibunt, ita Christus cum lacte misericordissimo matris, misericordiam, amorem, compassionem, pietatem, & mansuetudinem erga genus humanum imberit, ac suxerit. Pluribus hoc ipsum ulterius patet naturæ arcanis.

CONCEPTUS II.

Divus Antoninus parte 4. tit. 15. cap. 21. docet; solem in sidere cœlesti, in leone, esse calidissimum, tam hominibus, quam bestiis noxium. In signo Virginis ab intenso calore remittit, fit temperatus, suavis, ac mitis. Plutarchus & Plinius docent, salisam maris aquam hoc remedio dulcem reddi; in ceram virginiam infundatur, ex hac omnem falsedinem deperdet, dulcis & suavis effluet. Gemma sub solis ardore dura, inclusa in concham, fit mollis & lenis. Deus in veteri lege; ignis consumens, ira, & furore succensus leo, descendens in Virginem Mariam, verbum caro factum, ecce Deus est totus pacificus, *Deus totius consolationis.* 2. ad Corinth. c. 13. *Deus pacis, & dilectionis*, & ad Ephel. 2. *Deus, qui dives est in misericordia.* Salsa, & marina hæc aqua, è cera virginei corpusculi egressa, dulcis nunc fuit perenniter; *fontis aqua salientis in vitam æternam.* Joan. 4. Et Isaiæ 12. *Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.* Gemma hæc durissima, in concha virginei uteri, ecce quàm mollis & mitis: *Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde.* Matth. 11. Quod ulterius indicat B. V. Maria in Canticis Salomonis.

CONCEPTUS III.

Canticorum cap. 1. Sponsa S. Spiritus B. V. Maria Deum, fasciculum myrrhæ, & bothrum cypri intitulat: *Fasciculum myrrhæ*

myrrha dilectus meus mihi &c. botrus cypri dilectus meus mihi:
 Myrrha & botrus cypri contraria sibi sunt; myrrha est amara, &
 averfa, botrus cypri dulcis est, & fapidus. Deus myrrhae allimilatus, Numen iratum denotat; dulci botro comparatus, Deum mitem, suavem, amorosum designat, quomodo ex myrrha amarâ, ex irato factus est botrus dulcis, charus, dilectus Sponsus? patet Canticorum I. *Dilectus meus, inter ubera mea.* In Maria, ex Maria, mutatus est in alium, ex amaro in dulcem, ex aspero in mitem, & suavem. Audiatur Richardus à S. Laurentio lib. 4. de laud. B. V. *Fasciculus myrrha fuit Deus in veteri lege, sed inter ubera Maria factus est dilectus, ac suavis & mitem: sicut enim sanguis in se horribilis, in uberibus efficitur lac, quod dulce est, & delectabile ad bibendum, sic filius, qui in lege veteri erat terribilis, inter ubera Maria factus est mitem.*

CONCEPTUS IV.

Invitat gratiosissima Virgo Maria omnes homines verbis Prov. cap. 9. *Venite, comedite panem meum, & bibite vinum, quod miscui vobis.* Quis hic panis, quodnam hoc est vinum mixtum? Glossa inquit: per panem & vinum, *unam Christi personam, junctam divinitatem, & humanitatem intelligi.* Optimus sensus; ast cur Christum verbum divinum, DEI Patris Filium, Deum verum, de Deo vero, Maria panem *suum* nominat, cur vinum non simplex, sed *mixtum* dicit? Respondeo quællioni: Dei Filium incarnatum panem *suum* intitulat; ut sicut panis nutrimentum suave est omni homini, ita humana natura, quam de carne ac sanguine Virginis Christus accepit, divinam naturam aliàs rigorosam, & gravem, totaliter suavem, erga omnem hominem mitem effecit; divinam naturam, quæ ut vinum nimium generosum, non omni quadrabat, non omni suave veniebat, adeò natura humana, de carne, & sanguine Virginis assumpta, temperavit, ut Christus DEUS, jam omni

omni sit suavis, acceptus, conducens. Sic concludit S. Augustinus Serm. de assumpt. *Domina nostra fac per misericordiam, quam peperisti. Peperit autem Deum hominem, & hunc misericordem: de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus.*

CONCEPTUS V.

David aquam concupivit de cisterna juxta portam Bethlemiticam. 2. Regum cap. 24. *O si quis mihi daret potum aque de cisternâ, quæ est in Bethlehem juxta portam; irruerunt ergo tres fortes castra Philistinorum, & hauserunt aquam de cisternâ Bethlehem, quæ erat juxta portam, & attulerunt ad David, at ille noluit bibere, sed libabat eam Domino.* Cur aquam, quam adeo concupivit, non bibit, sed effudit? an fors mysterium per hanc aquam cisternæ significatam concupiscit David? Sic assentitur Glossa: *Aquam non sitiebat, sed nasciturum in Bethlehem de Virgine Christum prævidebat, cujus lavacrum, & sanguinem sitiebat;* ergo per illam aquam cisternæ in Bethlehem David Christum intelligit: quæstio nunc oritur, cur Christum David per aquam cisternæ, & cur non per aquam fontis, vel per aquam rivi, aut fluvii exprimit, ac indicat? *Experientiâ teste constat, fontium aquas non semper limpidas, sed turbidas quandoque scaturire, fontanæ, non omnes sanæ sunt, bonæ, ac salubres; rivi inconstantes sunt, & variabiles, nunc aquas propinant, levi intervallo exsiccati, aridi, viatori refrigerium, ac haustum denegant; fluvii communitate violenti, ac rapidi sunt, gravia damna, ac noxas afferentes, & causantes; econtra aquæ in cisterna clausæ, semper limpidae, bonæ, ac salubres sunt; aquæ in cisterna non variantur, non tepescunt, sed ad gustum, frigidam propinant; aquæ in cisterna non sunt violentæ, aut damnificantes, sed semper pacificæ, & quietæ consistunt; non ergo Christum, natum hominem de cisterna, utero, inquam, B. V. aquæ fontanæ turbidæ, noxiæ, aut insalubri, sed aquæ cisternæ, semper limpi-*

limpidæ, salubri, suavi, ac sapidæ; non aquæ de rivo, variabili, sed aquæ cisternæ semper constanti, ac refrigeranti; non aquæ fluviali rapidæ ac violentæ, sed aquæ cisternæ, semper pacatæ ac miti David comparat, ad indicandum, quàm suavis sit Dominus Christus Mariæ Filius omni homini favens, omnem recreans suis gratiis, erga omnem pacatus, suavis, & mitis, suâ infinitâ misericordiâ: sic docet glossa in citatum caput: *David aquam non bibit, sed sudit; sitiebat enim fontem aeternum, qui non periculis quaritur alienis, sed aliena pericula abluit.*

CONCEPTUS VI.

S. Mater Ecclesia Mariam Virginem *Speculum justitiæ* intitulat; cur speculum? Speculum imaginem, quam edit, & præsentat, semper inverso modo præsentat; nimirum mutatur manus dextera in sinistram. DEI manum dexteram dico olim fuisse manum justitiæ divinæ, graviter punientem, & castigantem; manus sinistra fuit misericordiæ, gratiæ, & benignitatis; citò & festinanter, dexterè punivit olim Deus, misericordiæ dona, tardè ac parcè, sinistra quasi manu distribuit; In speculo, B. Virgine, ecce inversa est natura divina, jam sinistra utitur pro dexterâ; citus, festinans est ad misericordiam, tardus & parcus ad puniendum. Misericordia obtinet dexteram, sinistram verò justitiæ; magis clemens est & misericors, quàm strictus & severus erga nos peccatores. In visu demonstratum est Joanni Apoc. cap. 1. *Vidit is, similem filio hominis, & habebat in dexterâ suâ stellas 7. & de ore ejus gladius utrâque parte acutus exhibat.* Mirabilis visio! stellas fert in manu dextera, & gladium in ore; quid per gladium, quid per stellas intelligendum est? non erravero per stellas divinam misericordiam significari, stellæ enim in bonum terræ creatæ sunt: gladius justitiæ est symbolum; Christus ergo apparuit Joanni, in manu sua

Pars II,

(Gg)

suâ

suâ dexterâ stellas, misericordiam deportans, ut significaret: ex quo homo factus, quàm promptus, facilis sit ad communicandos suos cœlestes favores, & gratias; econtra gladium gestat ore, ut indicaret: quàm ei sit arduum ac difficile punire mortales, ut arduum ac difficile est, ore gladium ferendo, vibrare, & ferire. Ita concludit Conceptum hunc doctissimus Hai in Apocal. *Christus in dexterâ manu tenebat stellas, & non gladium, ut indicaret se totum esse in offerendis muneribus & gratiis, parcissimum autem in inferendis suppliciis.*

CONCEPTUS VII.

Quæstio est inter Doctores, ex quâ parte corporis B. Virginis, corpus Christi formatum sit, an ex capite, uberibus, vel ex latere ejus? Salmeron tom. 3. cap. 9. uti & Abulensis in caput II. Levitici, volunt ex recentissimis sanguinis guttulis, quibus rectè tunc, ut Angelus Mariam salutaverat, cor B. Virginis obrutum erat, corpus Christi formatum fuisse; judicium hoc eximium solidant ex eventu, qui ad salutationem Angelicam contigerat; Lucas scribit cap. 1. Mariam ad ingressum & salutationem Angeli turbatam esse, quasi perterritam expavisse, & consternatam hæsisse; *Turbata est in sermone ejus, & cogitabat, qualis esset ista salutatio.* Tradunt nunc naturæ periti, quod ad inopinatam turbationem humanæ mentis, cor aliquot guttulis sanguinis perfundatur, ac obruatur, quæ sanguinis perfusio, ac obrutio, hominem hæsitare facit, & turbatum ostendit, unde Germani proverbium habent; si quem repentè turbatum, perplexum advertunt, solentes dicere: huic aliquid super cor irrepfit: *Turbata est in sermone ejus sancta Maria, cor sacratissimum, ad tam inopinatum nuncium, recentis sanguinis guttulis opertum, & obrutum fuit, quas sacratissimas sanguinis guttas, de corde virgineo S. Spiritus absterfit, & ad opus incarnationis assumpsit, in utero intactæ Virginis corpus JESU Christi formavit.* At cur rectè corpus Christi JESU ex guttis sanguinis

guinis è corde turbatæ Virginis promanantibus, in utero ejus efficere voluit? cor, in genere, sedes est amoris, per venas cordis assurgit amor, benignitas, clementia, misericordia, cor magis amorosum, pium, suave, ac misericors non fuit corde Beatæ Virginis de guttis sanguinis, è corde Beatæ Virginis emanantibus, S. Spiritus ergò formavit corpus JESU, ut noscamus, taliter formatum DEI Filium, alium fore non posse, quàm *cordialem*, suavem, mitem, clementem, misericordem. Sic concludente Bonav. in Psalterio Virg. *Quippè quæ stillavit è cordis venulis purissimi sanguinis guttas, ex quibus formaretur Christus ad misericordiam eximiè propensus.* Præclare Hugo de S. Victore lib. 1. miscell. 86. *Christus in cælo ex Patre sine Matre Deus, Christus in terrâ ex Matre sine Patre homo, in cælo qualis Pater, talis Filius, in terrâ qualis Mater, talis Filius; in cælo cum Patre, æternus & immensus, in terrâ cum Matre incorruptus, & mansuetus.*

CONCEPTUS VIII.

Postquam B. Virgo Maria ex castissimis suis visceribus JESUM in mundum peperisset, rarò JESUM sedentem, communitè stantem invenio: *Ipse stabat secus stagnum.* Lucæ 5. *stetit in loco campestri.* cap. 6. *JESUS stetit in medio eorum, & dixit: Pax vobis.* Lucæ 24. *Medius stetit vestrum.* Joan. 1. *In die autem novissimo magna festivitatis, stabat JESUS, & clamabat.* Joan. 7. *Stetit JESUS in littore, dum Apostoli piscarentur.* Joan. 21. *S. Magdalena: Vidit JESUM stantem, & nesciebat, quia JESUS est.* Joan. 20. *Stephanus: Vidit JESUM stantem à dextris DEI.* Act. cap. 7. *Christum Joannes vidit: Agnum stantem, tanquam occisum.* Apocalypf. 5. *Cur stat dulcissimus JESUS in terra, & in cælo, quamvis sedes à dextris DEI posita sit? Informat nos S. Gregorius ex*
 (Gg) 2 hom.

hom. 29. *Sedere judicantis est, stare verò propugnantis, vel adjuvantis.* Homo JESUS stat, in terra, & in cælo, propugnare, adjuvare hominem, misereri mortalium, ex misericordissimis Mariæ visceribus assumpsisse, demonstrans: Consolatissimè S. Bernardus in spec. lect. 11. *Securum jam habet homo accessum ad Deum, ubi mediatorem cause sue Filium habet antetrem, & ante Filium Matrem, Filius nudato corpore Patri ostendit latus & vulnera, Maria Filio pectus & ubera, non potest ullo modo fieri repulsa, ubi concurrunt, & perorant, tanta charitatis insignia.*

Epilogus.

Hortor ergò omnes cum eodem S. Bernardo Serm. 4. de Assumpt. Virginis: *Ad hunc misericordia cumulum tota sollicitudine miseria nostra recurrat, exaudiet utique Matrem Filius, & Filium Pater.*
Amen.

IN FESTO NATIVITATIS
B. V. MARIÆ.

CONCIO TERTIA.

Liber generationis. Matth. 1.

Textus.

Liber est Maria, in quo notantur peccato-
res, ne pereant.

Thema.

MAntuani in solemnâ quadam pompâ insignem B. V. *Exordium.*
beneficentiam, ac patrocinium emblemate significa-
turi, altare depinxerunt, cum Lemmate: *Tuebitur*
omnes, verbis è Virgilio lib. 2. *Æn. 8. 523. mutuatis:*
Hæc ara tuebitur omnes. S. Methodius orat. de Hypapante;
Mariam, *Altare animatum* intitulat: debitâ devotione ego cli-
entum infimus animato huic altari, Virgini Matri inscribo Lem-
ma: *Hæc ara tuetur omnes*, etiam infames, ac maximos pecca-
tores, ita me instruunt eximii Mariæ cultores: Aloysius Novar. *SS. Patres.*
umbrae Virg. num. 555. scribit: *Est Maria universalis interpet-*
latrix, omnium mater, turris David omnes protegens, est refu-
gium inomni tribulatione. Huic elogio affinis est hymnus græ-
cus apud Theophilum Rainaudum, lib. nomenclat. Mariana fol. *Rainaudus.*
76. *Est Maria tutela, murus, firmamentum, refugium omnium.*
Similiter Andreas Cretensis: *Te universus mundus commune* *Cretensis.*
continet propitiatorium. Ad Mariam Virginem, scribit S.
Bernardus Serm. 2. in Cantica: *Sicut ad medicum, sicut ad ar-*
canum Dei, sicut ad rerum causam, sicut ad negotium seculo-
rum, respiciunt & qui in cælo sunt, & qui in terrâ, & qui in
inferno habitant, & qui nos præcesserunt, & nos, qui sumus,
(Gg) 3 & qui

SS. Patres.

Aloysius
Novarinus.

Rainaudus.

Cretensis.

- & qui sequentur, & nati natorum, & qui nascentur ab illis;
 S. Bernardus illi, qui sunt in celo, ut restaurentur, & qui in inferno, ut
 eripiantur, & qui precesserant, ut Propheta fideles inveniantur,
 & qui sequentur, ut glorificentur. Velut ardore solis defluit
 S. Amadeus. glacies, sic ab ejus facie deperit inimicorum acies, eaque jubente
 nil adversi subsistit. scribit S. Amadeus hom. 8. in laud. B. V.
 S. Thomas Maria stella maris est, quia sicut per stellam maris navigantes
 Aquinas. diriguntur ad portum, ita Christiani per Mariam diriguntur ad
 gloriam. docet S. Thomas opus. 4. Auree perorat Bernardus
 de Busto, in Mariali parte 12. Serm. 2. de corona B. V.
 O Christiane bona nova tibi annuncio, sicut Maria apud Deum
 omnibus Sanctis est potentior, ita apud Deum pro nobis diligen-
 tius intercedit, & ferventius, ideoque, o peccator! ne te de-
 sperationis barathro immergi sinas, sed confidenter ad potentis-
 simam hanc, clementissimamque advocatam recurre, ipsa tibi
 Bernardus succurret sine dubio, quia potest, si enim potuit Deum facere
 de Busto. hominem, & Creatorem creaturam, impassibilem mortalem, im-
 mensum parvulum, aeternum temporalem, divinamque Maje-
 statem sub formâ servi. Et si blanditiis, & virtutibus potuit
 trahere Deum de celo ad terram, multò majori facilitate pote-
 rit nos de terrâ ad cælum pertrahere. Sape quos justitia filii
 Idiota. potest damnare, matris misericordia liberat, quia thesaurus Do-
 mini est, & thesauraria gratiarum Dei. scribit doctissimus
 Idiota in prologo de contempl. B. V. Conformiter Richar-
 dus à S. Laurentio lib. 2. part. 1. de laud. B. V. Sape quos justitia
 Richardus à filii damnat, matris misericordia liberat; & iterum lib. 11.
 S. Laur. de laud. V. Ad ipsam fugiet peccator, & liberabitur, hac de-
 fendit quoslibet, & quantumlibet peccatores. Consolatissime
 S. Germanus orat. de zona B. V. Nos, qui sumus condemnati,
 S. Germanus. & non audemus intueri cæli amplitudinem, tuis interpellatio-
 nibus, & intercessionibus, Deo nos efficis familiares, das salutem,
 & ab

& ab eterno liberat supplicio. Imploratâ S. Spiritûs gratiâ,
thema assumptum Conceptibus stabiliam.

CONCEPTUS I.

S. Joanni Evangelistæ remonstrata est S. Virgo Maria Apoc. ^{Confirmatio.}
12. sole circumdata, stellis coronata: *Mulier amicta sole, & lu-
na sub pedibus ejus, & in capite ejus corona stellarum* 12. Can-
tic. 6. etiam ab Angelis *pulchra ut luna deprædicatur*. Quid
nobis hoc mysterii indicat, quòd B. Virgo sole vestita, stellis co-
ronata, describatur? Causam, Deus cur hæc luminaria, solem,
lunam & stellas in firmamento posuerit, noscimus ex Genesi cap.
1. nempè ut indefinenter nobis viatoribus luceant; adeò, ut si
unum luminare abest, alterum adsit, in defectu solis, luna, luna
obtenebrata, stellæ luceant, & scintillent: unde Joannes Geoma-
tra & Ludovicus Veruccius his cœli luminaribus Lemmata sub-
scribunt: *Lumen eunti communicant, &: conjungunt ima sum-
mis*. Mariam Virginem Angelî cœli luminaribus, soli, lunæ, &
stellis comparant, & Joannes, his luminaribus Mariam indutam,
caput coronatum stellis vidit; ad indicandum, Mariam omni
tempore, omni in loco, & occasione, nobis viatoribus, maternis
suis gratis præluere, nos infimos summo Deo, suâ intercessione,
inpiratione, ac illuminatione, conjungere. Huc faciunt verba
S. Bernardi Serm. de signo magno: *Omnibus omnia facta est, sa-
pientibus, & insipientibus copiosissimâ charitate debitricem se
fecit, omnibus misericordiâ senum aperit, ut de plenitudine ejus
accipiant universi: captivus redemptionem, ager curationem,
tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus
letitiam*. Eleganter perorat Doctissimus Naxera comment.
in Judices cap. 11. §. 5. *Nocte deerrantibus blando auxiliatur
subare Maria, ut in viam possint redire justitia &c. luna candi-
dissima cœlo præsidet, & mundo Diana ad instar quasitura feras
ima vallium perlustrat, & absque errore montibus errat, totum-
que hoc ut ad salutem adducat; omnes recipere, excludere nul-
lum,*

lum, solemne munus virginis est. Quadrat Mariæ lemma Geomatræ: Lumen eunti.

*Salve Virgo viatorum socia impigra, lumen
Errantium, lustrans his iter in tenebris.*

Quadrat stellis coronatæ Virgini Verucci scriptum: *Ima summis*: Maria maternâ suâ beneficiâ homines peccatores, à terrâ, ad cœlestis gloriæ fastigium, manu ducit, sic ima jungit summis, terrenos cœlestibus, peccatores & hostes, gratiæ, & amicitia Dei.

CONCEPTUS II.

Sponsus Cantic. 1. dilectam, quæ Maria est, ad pascua mandat: *Pasce hædos*: quod optimè pascat, patet Canticorum 4. ubi greges hædorum, & caprarum ascendere fecisse laudatur, de monte, de lavacro: qui sunt hi hædi, & quæ horum ascensiones? hædorum nomine peccatores intelligi, docet Evangelista Matth. cap. 24. *Statuet oves à dextris, hædos verò à sinistris.* Horum fidelissima custrix est B. V. Maria, horum hircorum, gravissimorum peccatorum, innumeras turmas è lavacro penitentia, ad montem gloriæ ascendere fecit: Ita S. Anselmus: *Tam oculi, quàm caput, & dentes Mariæ, sunt generantes Deo filios ex utroque populo, scilicet Judaico, & gentili.*

CONCEPTUS III.

Pincerna Pharaonis ob crimen in carcerem conjectus, vita periclitatus est, commiserando innocens Joseph sæpius hunc miserum invisit, suaviter consolatus est: accidit ut eundem præter morem tristiorem inveniret, rogans ergò Pincernam sibi indicaret, quæ causa sit metus ejus tristis ac dejecti vultus? Respondit Pincerna; se elapsâ nocte somnium passum esse, quod mentem ejus inquietaret; instat bonus juvenis ediceret somni seriem, speculaturum se desuper, ut portentum indicare queat. Narrat Pincer-

Pincerna vitium: *Videbam coram me vitem, in quâ erant tres propagines, crescere paulatim in gemmas, & post flores uvas maturefcere, calicemque Pharaonis in manu mea.* Genes. 40. Salva tecum res est, respondet Joseph: *Hæc est interpretatio somnii, tres propagines, tres adhuc dies sunt, post quos recordabitur Pharaonis ministerii tui, & restituet te in gradum pristinum: dabisque ei calicem juxta officium tuum, sicut ante facere consueveras.* Vitis somniata, Pincernæ fuit salus, ut in gratiam Regis redierit, ac evenerit indubitatum augurium. Maria vitis est mystica: *Eccles. 24. Ego quasi vitis fructificavi. B. Dei genitrix quasi vitis fructificavit, quia Christum verum botrum, qui nos vino gratiæ & gloriæ inebriare non desinit, generavit.* inquit Hugo de Sancto Victore Serm. 55. Vitis hæc Virgo sacratissima maximorum peccatorum est salus, & præsidium, hæc desperatos criminum latrones, carceris dæmonis mancipatos sclavos, suo suffragio vinculis æternæ mortis liberat, & gratiæ restituit. Audiatur Hesichius: *Est enim vitis Mariæ enigma, ubi hæc Virginis umbra, vera fuit salutis tutela. Vitis vera,* inquit Buceus hymno græco part. 15. *que racemum maturum aluit, vinum stillantem, quo recreantur animæ.*

CONCEPTUS IV.

Traditio docet B. V. Mariam in vallem Josaphat ab Apostolis tumulatam esse: cur in vallem Josaphat? cur non honoratius in sepulchrum Christi, hoc Dei tabernaculum, ac arca cœlestis reponitur? cur rectè in vallem Josaphat? Ex prophetia Joëlis cap. 3. discimus, in valle Josaphat futurum strictum Dei judicium in peccatores: *Congregabo omnes gentes, & deducam eos in vallem Josaphat, & disceptabo cum eis ibi super populo meo, & hereditate mea Israel.* In hoc tremendo judicio, Christus comparebit Judex strictissimus, *qui reddet unicuique prout gessit in corpore sive malum, sive bonum.* Nulla in judice misericordia, nulla in Apostolis erga peccatores commiseratio! ergonè undique derelicti, miseri sunt peccatores? adhuc spes, & refugium pro eis, in valle Josaphat

Pars II.

(Hh)

Maria

Maria sepulta jacet, peccatorum advocata, ut ipsius merito, & intercessione salventur, qui aliás justo iudicio damnarentur. Audi Anselmum de Excellent. Virg. cap. 4. *Quos enim Deus non potest salvare per suam iustitiam, Maria salvat per suam misericordiam.* Et Gerson de mendic. Spirit. part. 2. *Virgo gloriosa, spes certa, & refugium singulare peccatorum. Nihil tibi impossibile, loquitur de Virgine beatissima B. Petrus Damianus Serm. 1. in Nativ. cui possibile est desperatos in spem beatitudinis relevare.* Revelatum est Joanni.

CONCEPTUS V.

Vidit Joannes, *sedes posita est in cælo, & super sedem sedens, & iris erat in circuitu sedis similis visioni smaragdina, & procedebant de throno fulgura, & voces, & tonitrua, & in conspectu sedis tanquam mare vitreum.* Apocalypf. cap. 4. Quod per hanc visionem demonstrata sit dies extremi iudicii, absque controversia est; in illa enim die fulminabit sententiam iræ justus Deus in peccatores; quid juxta sedem iris, seu arcus, quid mare significat? Iris seu arcus signum est propitiationis, ut patet Genes. 9. *Arcum meum ponam in nubibus, & erit signum fœderis inter me, & inter terram.* Mariam intitulat Richardus à S. Laurentio lib. 6. de laud. B. V. *Iridem Deum iratum reconciliantem,* Mariam tremendam circumdabit sedem judicantis, ut peccatori Deum reconciliet; ita in persona Virginis perorat S. Antoninus part. 4. tit. 15. cap. 44. §. 9. *Decet me in glorificatione esse juxta filium meum per intercessionem continuam pro genere humano, ut cum Deus peccatis hominum diluvio flagellorum minatus fuerit terram subvertere; ego ut arcus appaream in conspectu ejus, indeque recordatus fœderis sui repropitiatur eisdem, ne dissipet mundum.* Conformiter S. Bernardinus Senens. *Profecto ipsa est arcus fœderis sempiterni, positus in nubibus cæli, ut non interficiatur omnis caro.* Mare omnes aquas in sinum suum congregat, sed largiter iterum in terræ venas diffundit; mare gratiarum Ma-
ria

ria circa thronum irati Dei iudicis adstat, inibi pro peccatoribus ut salventur, aquas gratiarum abundè effundens: *Mare interpretatur Maria*, scribit Dionys. Carthus. lib. 3. de laud. V. *quia sicut nullus valet guttas maris dinumerare, sic misericordiam Maria nullus valet exprimere.* Optimè ad meum intentum Richardus à S. Laurentio lib. de laud. B. V. cap. 3. *Per Mariam tanquam per mare venit Christus in mundum, & per eam tanquam per mare transeunt veri Israelite ad portum felicitatis aeternae, submersis Aegyptiis, id est, demonibus, & vitiis.*

CONCEPTUS VI.

Nunc capio, cur David Mariam, nostram terram vocet: *Terra nostra dabit fructum suum.* Psalmo 84. Cur nostram terram, & non potius nostrum caelum, Mariam intitulat? Explico me tragico eventu, Num. 16. Dathan, & Abiron duo peccatores corpore & animâ vivi in profundum inferni absorpti sunt: *Descenderunt vivi in infernum aperti humo.* Causam apponit sacer textus: *Dirupta est terra sub pedibus eorum.* Terra quasi fugit sub pedibus horum peccatorum, terra se subtraxit, unde non habuerunt, ubi se tenerent, firmarent, reclinarent. Mariam ergò David terram nostram intitulat, peccatorum, inquam, fundamentum, manubrium, quo se retinent, ne ab irâ Dei percussi æternum pereant: ita concludit Conceptum Richardus à S. Laurentio lib. 8. de laud. B. V. *Maria est terra, quia nobis interponitur, & abyssus; qua subtracta, sicut Core, Dathan, & Abyron Num. 16. statim descenderunt in infernum viventes, sic subtracto nobis adiutorio Mariae statim labimur in peccatum, & inde infernum.* Quia serè, quidquid vivit, vivit de terrâ, sic & quidquid vivit per gratiam, per Mariam vivit, qua genuit vitam, idè ipsa dicit, *in me gratia omnis vitae.* Hæc est terra promissionis, *cujus fructus, ficus, uva, malogranatum: uva, qua Christum inebriat, & facit oblivisci peccatorum nostrorum.*

CONCEPTUS VII.

Isaias refert cap. 6. Seraphinum candente carbone, quem forcipe prendiderat, ad se advolasse, & tetigisse, & non aruisse, aut nocuisse, imò utiliter profuisse: *Et volavit ad me unus de Seraphim, & in manu ejus calculus, quem forcipe tulerat de altari, & tetigit os meum, & dixit: Ecce tetigit hoc labia tua, & auferetur iniquitas tua, & peccatum tuum mundabitur.* Per carbonem ignitum, Deum iratum, per forcipem carbonem tenentem B. V. intelligit S. Anastasius Sinaita lib. 8. Hexamet. *Forceps autem Christi per duas pinaculas eum tenens, est intemerata ejus Mater, Maria iratum tenet Deum, ne peccatores urat, sed ob intercessionem Virginis quàm misericordissimè, à peccatis, & maculis scelerum purget, & emundet.*

CONCEPTUS VIII.

S. Spiritus de collo B. Mariæ inquit Cantic. 9. *Collum tuum sicut monilia:* S. Gregorius legit: *Collum tuum sicut torques.* Torque, & monili, ligantur, & constringuntur manus, ne ferire valeant, aut nocere: An fors idèd collum B. V. uti torques, precatio ejus ad Filium iratum, manus ejus ligat, ne peccatores feriat? Ita vult S. Ambrosius orat. ad B. V. *Maria toti mundo despectum, derelictum peccatorem materno affectu complectitur, nec deserit eum, quoadusque Deus placatus, in gratiam peccatorem receperit.*

Clamemus ergò ad B. V. hortor singulos, cum S. Euthimio de Zona Deiparæ: *Respice, ô Sanctissima Virgo! servos tuos, in te omnem spem nostram collocavimus, & in te vivimus, gloriamur, & sumus. Scimus enim, scimus fore, ut non hâc nostrâ frustreremur expectatione, aut fallamur, aut decidamus; tua enim sumus hereditas, ô impolluta!*

Amen.

